

КОРОТКІ ВІСТІ

Віторок, 17 грудня 1968

В АМЕРИЦІ

51% НАСЕЛЕННЯ СПОДІЄТЬСЯ, ЩО НІКСОН БУДЕ „ДОБРИМ ПРЕЗИДЕНТОМ“. Опитування перевів відомий інститут Галупа. Крім тих 51%, які сподіються, що Ніксон буде „добрим президентом“, 6 відсотків вважає, що він буде „великим“, 34 відсотки, що він буде „досить добрим“, шість відсотків думав, що з Ніксона буде „слабкий президент“, а шість відсотків не має думки в цій справі.

ГУБЕРНАТОР МАССАЧУСЕТС ДЖАН ВОЛШ УРАДУВАТИМЕ ДО 20-ГО СІЧНЯ. Як відомо, губернатор погодився прийняти пост секретаря транспорту в уряді новообраного президента Ніксона. Після його відходу, пост губернатора Массачусетс займе дотеперішній заступник губернатора Френсіс Сарджент.

КІЛЬКІСТЬ ЗЛОЧИНІВ У ЦЬОМУ РОЦІ В ЗСА ЗБІЛЬШИЛАСЯ НА 19% У ПОРІВНЯННІ З 1967-М РОКОМ. Згідно з рапортом Федерального Бюро Інвестицій, збільшилися всі категорії злочинів, від дрібних крадіжок починаючи, а на скритовистах кінчаючи.

НА КУБИ ЗАРЕШТОВАНО П'ЯТЬ ОЗБОРОНИХ ЕМІГРАНТІВ — інформувала місцева комуністична преса. В повідомленні сказано, що заарештовані втікачі з Куби були в ЗСА та вернулися назад із зброєю і прихилі, мовляв, одним із таких човнів, якими „користується Центральна Агенція у своїх випадах проти Куби“. Заарештованих передано військовому суду.

700 М'ЯСАРЕНЬ ЗАКРИТО ВІПРОДОВЖ РОКУ внаслідок загрозливої федеральної контролю м'яса. Це були переважно малі м'ясарні, які самі припинили свою працю після того, як схвалено закон, що федеральна влада повинна перевіряти якість м'яса не тільки для міжштаткової торгівлі, але також для торгівлі внутрішньої поодиноких стейтів.

У СВІТІ

ДО ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ ПРИБІВ Нйоркський архієпископ Теренс Кук, який — після смерті кардинала Френсіса Спеллмана — став католицьким генеральним вікарієм для американських збройних сил і за традицією, що її завідав Спеллман, передає також це Різдво між американськими воїнами поза Америкою. Арх. Кук відвідав американські бази в Бад Кройцбах, Бавнгольдер і Франкфурт, після чого відлітає до Туреччини, Ірану, Таї і Південного В'єтнаму, де зустрічаться найдовше.

З ЧЕХО-СЛОВАЧЧИН ВИДАЛИЛИ вже другого кореспондента „Нью Йорк Таймсу“: спершу не впустили назад до ЧССР Генрі Камма, який був на відпустці в Австрії і вертався до Праги саме напередодні совєтської інвазії 20 серпня д. р., — а передчора видалили Теда Шульца, закинувши йому, що він „цікавиться тайними військовими спорудами“.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ВІСЬКОВИЙ МІНІСТЕР МОШЕ ДАІН ВЕРНУВСЯ до Ізраїлю і заявив, що він не виніс такого враження з півгодинної розмови з новообраним президентом Річардом Ніксоном, що Америка змінить за нового Уряду свою політику супроти Ізраїлю. Нове стурбовання в Ізраїлі викликала вістка, що Ірак, в реакції на ізраїльське бомбардування позицій іракського війська в Йорданії, рішив вислати до Йорданії багато більше війська разом із бомбовиками совєтського типу МІГ 17 і МІГ 21.

У ГРЕЦІ ПРИЗНАЧЕНО генерала Одіссеуса Ангеліса на початковий вождя всіх грецьких збройних сил. Те становище займав був грецький король. Надали за королем залишилися тільки почесний титул зверхника збройних сил Греції.

ЗСА ЗВІЛЬНИЛИ 7 цивільних моряків Північного В'єтнаму, скоплених 14 місяців тому біля берегів Південного В'єтнаму. Тих моряків перевезено вже до столиці Лаосу Вієнціану для передачі північно-в'єтнамським властям. Радіо з Москви повідомило, що Північний В'єтнам „із гуманітарних причин“ звільнив перед Різдвом неподалік від берегів Північного В'єтнаму, що їх скоплено в портах після того, як над Північним В'єтнамом збито їхні літаки. Північний В'єтнам ніколи не подав докладно числа американських полонених, які їх привіз.

В ЕСПАНІІ ПРОГОЛОШЕНО декрет, за яким офіційно скасовано проголошений 476 років тому едикт короля Фердинанда і королеви Ізабелі, яким прогнано з Еспанії всіх євреїв. Проголошення цього еспанського декрету спонукало до відкриття першої, збудованої тому 600 років, синагоги, на відкриття якій приїхав з Лондону великий рабін Британії. У синагозі була тільки маленька горстка євреїв, зате було коло 600 осіб з різних кол і верств еспанського громадянства, між ними представники еспанських міністерств закордонних справ і судівництва.

Понад 10 років обіцяють збудувати „забуд грампластинок“ в Україні

Київ. — У доповіді на 5-му з'їзді композиторів УССР у Києві голова Спілки Г. Майборода знову згадав про давню обіцянку „завод грампластинок“ в м. Умані, якого й досі не розпочали будувати. Подасмо уривок з промови за газетою „Культура і Життя“ з 5 грудня: „Створення, як ми сподіваємося, стійкої поліграфічної бази видавництва „Музична Україна“, рішення про передачу нової Київської студії грамзапису в розпорядження Українського радіо і телебачення, завершення в майбутньому будівництва Уманського заводу грампластинок — все це створить потрібні умови“ і т. д. Доповідач хвалився, що „традиціоналізм української музичної культури спирається на універсальні традиції великої російської культури“, виступав проти впливів західної музики і проти редакції московського журна-

Рада електорів затвердила вибір Ніксона на президента ЗСА

Вашингтон. — В понеділок 16 грудня ч. р. зібрався у Вашингтоні Рада електорів і перевела формальний акт, який завершив президентські вибори у 1968 році. Річард Ніксон і запропонований ним на віце-президента Спіро Егню дістали 301 голос електорів, при чому тільки один електор з Північної Кароліни, а який Ніксон дістав був більшість голосів, заявив, що він не буде повинуватися традиції і голосуватиме не за Ніксона, а за Джорджа Воллеса. У більшості американських стейтів електори не мусять голосувати згідно з передогою в їхніх стейтах кандидат що дістав більшість, безпосередніх голосів, але електори тримаються лояльною до того традиційного звичаю. Ніксон виграв у 32-ох стейтах. Гюберт Гомфрі виграв у 13-ох стейтах і дістав 191 голос, а третій кандидат, Джордж Воллес, виграв у 5 стейтах і мав 46 електорів. Треба 270 голосів електорів, щоб виграти вибори. Вислід того голосування на Раді електорів буде пересланий Конгресові, який відістане його на спільній сесії обох палат 6 січня 1969 р. Тоді головуючий віце-президент Гюберт Гомфрі проголосить Річарда Ніксона, як новообраного президента. Те саме зробив був Річард Ніксон, що проголосив був перемогу свого суперника, президента Джона Кеннеді, в 1960 році. Під час того засідання Ради електорів виявилася знову сильна тенденція, щоб відвідати Додатком до Конституції змінити спосіб президентських виборів на вибори безпосередні із скасуванням установи електорів.

Ніксон залишить Едгара Губера і Річарда Гелмса на їхніх становищах

Вашингтон. — Шеф Федерального Бюро Інвестицій Едгар Гувер і директор Центральної Розвідки Агенції Річард Гелмс залишаться на своїх становищах під час урядування новообраного президента Р. М. Ніксона. Рональд Зіглер, пресовий речник новообраного Президента, заявив на пресовій конференції, що Ніксон говорив з Гувером і Гелмсом у своїй теперішній квартирі в Нью Йорку і що обидва вони погодилися на пропозицію залишитися на своїх постах. Тому, що Едгар Гувер уже переступив 70-ий рік життя, що є на емеритуру для Федеральних урядовців, новообраний президент Ніксон, як тільки перебере урядування, підпише ексцелітний декрет, встановлюючи в цьому відношенні вимог для Гувера, який вже 44 роки керує Федеральним Бюро Інвестицій, Річард Гелмс був майже 20 років заступником директора Центральної Розвідки Агенції та став її директором на пропозицію президента Джансона в червні 1966-го року.

Служба в уряді ЗСА часто зв'язана з великою посвятою, також фінансовою

Вашингтон. — Це вже відомий факт, що видатні країові діячі, приймаючи запропоновані їм пости у федеральному уряді, роблять це з великою посвятою особистих вигід, включно з фінансовими втратами. Маркантим прикладом на це може послужити виявлений факт, що Дейвід М. Кеннеді, прийнявши запропонований йому новообраним президентом Ніксоном пост секретаря скарбниці в новому уряді, вчинив це з втратою майже 200,000 доларів з його дотеперішньої річної заробітної платні. Бувши головою Іллінойської Національного Банку, Кеннеді мав \$233,750 річної платні, а як секретар скарбниці в уряді ЗСА він матиме \$35,000 платні, отже на \$198,750 менше.

Президент Бразилії перебрав диктаторські повноваження

Ріо де Жанейро. Від п'ятниці минулого тижня Бразилія має диктаторський уряд, яку перебрав президент Артур да Коста е Сілва, підтримуваний військом. У відповідь на критичні виступи партійних, церковних та інших груп, як і критичних голосів в парламенті, президент да Коста виступив з об'ясуваннями, що приготування державний переворот та при допомозі війська встановив в країні диктаторський уряд, наказавши заарештувати майже двісті злочинців, включно з колишнім президентом Кубікеком. Між заарештованими є багато журналістів, які критикували владу да Кости. Парламент відставлено аж до відкриття та встановлення гострої цензури преси, радіо, телебачення. Перші дні диктаторської влади президента да Кости прийшли без будь-яких поважніших випадків. Відповідаючи на цензуру, преса друкує — замість політичних вісток і коментарів — переважно повідомлення про театральні виставки та подібне, а в радіо можна почути майже виключно музику. В Бразилії літо і температура доходить до 100 градусів.

В Нью Йорку відкрито нову мистецьку виставку

Нью Йорк. — В минулу неділю 15-го грудня вповуде відбулася в галерії Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку відкриття нової великої мистецької виставки. Голова Об'єднання мистців українців Америки Л. Кузьма звернув увагу, що це вже 15-ий раз відбувається така щорічна виставка, що свідчить про велику мистецьку продукцію, але й підтримку з боку громадянства. Проте — твердив названий мистець — провід ОМУА, що влаштує такі виставки і мистець, що дають до неї свої експонати, мають на увазі

Ніксон залишає Джансонів і Сенатові справу атомового договору

Вашингтон. — Новообраний президент Річард Ніксон перевів у понеділок 16 грудня довгу нараду з республіканськими лідерами обох палат Конгресу і після закінчення тієї наради лідер республіканської меншости в Сенаті, сен. Еверетт Дірксон заявив, що Ніксон не залишив ані за ратифікацію договору проти поширення атомової зброї, ані проти неї. Таким чином Ніксон залишив вільну руку президентові Джансонів, чи той захоче пред'явити той догівір Сенатові до ратифікації на короткій сесії в січні 1969 року, чи залишить цю справу Ніксоніві й наступному Конгресові. Сам сен. Дірксон заявив за ратифікацію того договору, бо — мовляв — кращий той договір, як жадний і що той договір також може спонукати поважного володаря атомової держави — зацукатися,

Віце-президент Південного В'єтнаму критикує секретаря оборони ЗСА

Париж. — Південно-в'єтнамський віце-президент Нгуєн Као Кі заявив на пресовій конференції в Парижі, що секретар оборони К. Кліффорд „мас, видно, хист говорити невідповідні речі у невідповідному часі“. Та його завага стосувалася двох висловів Кліффорда з останнього часу: що ЗСА і Північний В'єтнам можуть домовитися без участі Південного В'єтнаму щодо умовин, в яких Америка відкаже свої війська з В'єтнаму, — та що Південний В'єтнамський делегати на Паризькій конференції Фам Данг Лям заявили, що не південно-в'єтнамська, а північно-в'єтнамська, комуністична делегация започаткувала торги за „етім“ і що делегати Південного В'єтнаму можуть засісти за конференційний стіл кожної форми: не йдуть їм промісти, а про принцип, що промістичний Фронт Національного Визволення, заснований і підтримуваний Півн. В'єтнамом, не може виступати, як „самостійний контрагент“. Тим часом до Парижу прибула вже повна делегация від того Фронту з його підпільним міністром закордонних справ Трэн Буу Кіємом у провіді. Совєтський амбасадор Валерій Зорін і представники комуністичної амбасаді вийшли їм на зустріч на летище. Та делегация В'єтконгу зупинилася була в дорозі до Парижу в Пейпінгу й Москві й конференція там з китайськими і совєтськими воїнами. Кіс заявив, що Фронтіві Національного Визволення лежить на серці якнайшвидше „політична розв'язка“ проблеми Південного В'єтнаму, але він злас собі справу, що знайти ту розв'язку не буде легко.

„Радянська Україна“ пише про „серйозні перекучення та помилки“ КГБ

Київ. — У статті „Головні Комітету державної безпеки УССР“, КГБ, полк. В. Нікітченка „Завжди на варті“, поміщений в „Радянській Україні“ з 3-го грудня, вихваляється „славі дні органів безпеки“ в СССР і зокрема КГБ, колишнім ЧЕКА, ГЕПЕУ, УНКВД в Українській ССР. Про тих кривавих опричниць нового часу, на совість яких мільйони замучених у лахах в'язниць, у казематах і кайдатах, навіть їхній наставлений Московському генерал Нікітченко все таки написав, що вони мали „серйозні перекучення та помилки“. „П'ятдесят років органи державної безпеки чесно і віддано служать радянському народові, нашій Вітчизні. Їх заслуга в гарантуванні безпеки Радянської держави немала. Але в їх діяльності на великому і важкому шляху боротьби з ворогами нашої Батьківщини були серйозні перекучення та помилки. Однак вони не змінили соціалістичної природи органів державної безпеки“. Нікітченко твердить, що ЦК КПСС „вирівав помилки і вживав потрібних заходів“ — після того, як КГБ вчиняло криваві чистки й орґи в Україні. „Радянська Україна“ твердить, що помилки аж, мовляв, виправлені, немов забуваючи про нові й нові акти терору в окупованій Україні, про існування Мордовії, переповнених українцями в'язниць у Львові, Харкові, в Москві, в прищипці „Всеукраїнського КГБ“.

Про совєтське підпілля в окупованому Києві

Після втечі московського більшовицького окупанта Київ перебував 778 днів під німецько-фашистською окупацією. За той час комуністи-агенти зрівняли діяльність з мітом головної вулиці столиці України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищили 30716 гітлерівців та їхніх поплічників — українських буржуазних націоналістів. Пустили під укіє 259 залізничних ешелонів і три бронепоезда, вивели з ладу 301 паровоз та 2812 вагонів України Хрещатик, а за їхніми провокаційними донесеннями фашисти розстрілювали тисячі національно-свідомих українців. Як відомо, Гестапо розстріляло в Києві окуповані, поета з Закарпаття І. Ірлявського, редактора І. Рогача та багатьох інших. Київська „Молодь України“ з 27 листопада подає такі відомості про дії залишених у Києві совєтських агентів: „3 кінця 1941 року по березню 1944 вони знищ

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нервовість Кремлю

Судячи за голосами совєтської преси, кремлівські володарі починають хвилюватися. Це добрий знак. Гнів совєтської преси з приводу характеру останньої Ради Атлантичного Союзу (НАТО), де одностайно стверджувало, що совєтська інвазія до Чехо-Словаччини порушила рівновагу збройних сил в Європі на користь СРСР і що тому треба послити збройні зусилля держав-членів НАТО — була неначе прикрою несподіванкою для Москви. Але вона повинна була рахуватися не тільки з словесною реакцією Заходу на пересування совєтських дивізій над чесько-німецьким кордон, але й із реакцією діловою, оборонною. Ще більше гніву породило в Москві заснування нової летунсько-морської бази НАТО у Неаполі, в Південній Італії, з спеціальною місією стежити за рухами совєтських військових кораблів на Середземному морі. Совети, як відомо, пересувають коло 40 своїх військових кораблів, включно з літаконосцем для гелікоптерів, у східну частину Середземного моря, проголосивши бундівний виклик Шостий американський флот, що — мовляв — Середземне море перестало бути „американським морем“. Стаціонавання на Середземному морі кількадесяти совєтських військових кораблів різної величини — це для Москви „природне право користуватися відкритими міжнародними морями“, але перебування протягом 5-ох днів на Чорному морі двох невеличких американських ніщильників — це, в очах Кремлю, було „провокацією“, бо, мовляв, Чорне море „совєтське“, всупереч існуванню над ним Туреччини, ну й Болгарії та Румунії, краї „соціалістичної співдружності“. Але Москва, мабуть, зрозуміла, що вислання отих американських двох ніщильників на Чорне море було пересторогою, що у випадку спровокування Совєтськими нової ізраїльсько-арабської війни й активної інтервенції СРСР по стороні арабів — Восьмий може стати не тільки „закордонним“ для переїзду совєтських кораблів на південь, але й коридором для флоту НАТО в північному напрямку.

Совєтська преса, яка виявляє не думки й настрої коментаторів, а становище уряду, вдарила на сполух з приводу — ближче московському „Правдою“ не уточнених — американських заяв про потребу говорити з більшовиками „з позиції сили“. Справді, прихильником такого становища був особливо новопризначений Ніконом секретар оборони, конгресмен Мелвін Лерд, видатний член конгресової Комісії для військових справ, але тепер він твердить, що коли свого часу рекомендував настільки посилити збройні сили Америки, щоб вони мали велику перевагу над совєтськими, то це був час „конфронтації“ ЗСА й СРСР, а тепер „час переговорів“ між ними. Кремлівські володарі напевно здають собі справу з того, що це — риторична фраза для зовнішнього вжитку, а насправді новий державний секретар Вільям П. Роджерс, колишній головний прокуратор і тому людина добре знайома з совєтською шпигунською роботою та суттю комунізму, як і названий Мелвін Лерд та передусім сам Річард Ніксон, який здобув собі вперше крайове й міжнародне ім'я своєю кампанією проти Альжира Гісса, совєтського агента в Державному Департаменті, — що всі ці люди знаменито знають характер і цілі комунізму взагалі, а Совєтського Союзу спеціально.

Знали їх, безумовно, також керівники закордонної політики в Уряді Джона Кеенеді й Ліндона Джонсона. Але все ж коментатори роблять різницю між плянувальниками та дорадниками закордонної політики тих двох президентів і Ніксона: ті, мовляв, були теоретиками, професорами, що творили концепції й втілювали в них навіть всупереч фактам, згідно з своєю ліберальною політичною філософією, а теперішні люди Ніксона — це практики, чужі, якщо не ворожі, філософії лібералізму, що його видатні представники радили недавно на спеціальному зібранні в Принстонському університеті.

Трудно це говорити про конкретну зміну закордонної політики, і напевно довший час не виявиться назв такої виразної зміни. Але є вже тепер і буде надалі зміна атмосфери, зміна клімату, зміна підходу до СРСР і його представників. І хоч міжнародні знавці совєтських відносин дуже невисоко оцінюють інтелігентність апаратників, які після упадку Хрущова обсадили керівні становища в СРСР, ті апаратники, видно, відчувують, що „співіснування“ між Москвою й Вашингтоном буде відбуватися тутіше, не так одностайно, як дотепер, з сильнішими підкреслюванням американськими речниками факту великодержавницької сили ЗСА, про яку інколи ті кремлівські вожді неначе забувають.

МОЛОДЬ І МИСТЕЦТВО

Спостерігаємо певне роздвоєння серед молоді українського роду, що виростає в ЗСА, Канаді та інших вільних країнах світу. Частина — менша — вважає, що можна обійтися й без української мови чи культури, а ще менша частина, як показують кілька анкет, взагалі не цікавиться нічим, що має означення „українське“. Однак, більшість нашої молоді, особливо серед студентства, бажає не лише знати українську мову й підтримувати культурні українські традиції, а й розвивати поза Україною вільну українську культуру, збагачувати її новими досягненнями.

Знаменна з цього погляду стаття студента Бориса Будного з Монреалю, опублікована в циклістичному виданні студентської молоді в Канаді „Зозулька“. Ця стаття зветься „Чому я хворю від українських танків і пісень?“ Молодий автор дякує і любить українську пісню й танець, але коли тільки на них спираються всі наші концерти та академії, то це молоді людиною обурює і знеохочує. В Будного бере глибше, пишучи: якщо хвалиться, що всіх українських пісень є коло 500 тисяч, „то чому ми все чуємо, як повторюються ті самі пісні?“ Його обурює й те, що „москалі“ посилають на Захід свої найкращі балети, опери, фірми, оркестри, церкви, спортивні дружини, а з України — лише хори і танцювальні групи: „А ми сидимо мовчки і радіємо, коли наш „доброзичливий старший брат“ звелить „укультурити“ нас високим танцювальним груп. . . . Таким не може бути задоволення. Мені це все вже набридло“.

Український студент з Канади не відрікається свого. Навпаки, він хоче жити своїм, рідним, але в іншому, вищому аспекті: „Перестаньмо без кінця гідувати та „ойкати“ на сцені і взімміся за корисні та більш потрібні справи. Нам хочеться бачити нових модерних пісень, піс, оперет, опер, фільмів і книжок, бо замало задовольняється тільки народними танцями і піснями“.

Можна бути щасливими й гордимися з такої передової української молоді, яка, не переключаючи народної творчості й мистецтва, домагається, щоб українська культура, до того ж вільна — не залишалася на рівні минулого століття. Старші повинні всіляко сприяти творчій українській молоді, допомагати їй прокладати нові, важливі шляхи в культурно-мистецькому житті, ангажувати молоді й підтримувати її нові ідеї, спроби, прагнення.

У Філадельфії сотні старших громадян були особисто задоволені тим, як цього року студентська молоді оновила традиційне свято Крутів, використавши на вечорі і слово, і світло, і „чарівний ліхтар“.

Але ось молодий композитор Яро Лавоскський вже з рік тому написав оперу „В бункрі“ — звідси він має взяти фонди, щоб той твір

показати людям, хто поцікавиться новою оперою?

Нещодавно молоді скульпторки Ярослав Гербурт-Туркевич відкрили на 6-й вул. в Нью Йорку, навпроти школи св. Юра, мистецьку галерею. Скільки з нас бачили її оригінальні скульптури, від крашків зразків яхт аж до духом полтавських ярмарків з їх славними, сповненими красоти гумору, опішніанськими ганчарськими виробами?

Справжній журналістичний, а може й письменницький хист виявляла учениця, нині студентка, Богдана Горіх у Канаді — хто поцікавиться долею таланту? Врешті, щоб не ходити далеко, найближчий різничий приклад: лише 150 відвідувачів прецікавої Молодечої Виставки в Нью Йорку немов остерігають: справа не так в нашій молоді, як у нас самих, у старших.

Не можна викидати з нашого репертуару ні української перлини пісні, ні танцю, але не можна й залишатися на 10-ох піснях і 10-ох танцях, що кохують з вечора на вечір. І якщо ми велика й зорганізована спільнота — не можна допустити до того, щоб бажання й вимоги передової частини нашої молоді погасли. На еміграції є різні покоління композиторів, письменників, драматургів, акторів, співаків, балетмейстерів, музикантів виконавців й т.д. — поки що — з глядач, слухач і читач. Треба зрушити мертву кригу шаблону, ангажувати діячів культури, а не обходитися часто безпорадними „власними силами“, вишукувати й пропонувати творчі українські молоді цікаві завдання, давати їй форум, оточувати її увагою. Тоді й багаті з тих молодих людей, яким стає байдуже справа української мови й культури взагалі, самі почнуть повертатися до свого кола. Молоді треба імпонувати. Але тим, які виростають в атмосфері чужих високих культур, а часто і псевдокультур, не можна заімпонувати повторюваними без кінця й краді піснями і танцями, та ще в надзвичайно збідненому виборі.

Згадуваний у нас не має жадного почуття неповноцінності. Тиждень „Новий Шлях“ у Канаді (з 9 листопада) добре зробив, помістивши передумку статті Б. Будного „Чому я хворю від українських танків і пісень?“ бо це — голос молоді про повновартісну українську людину, яка домагається й повновартісного мистецтва.

Леонід Полтава

ВІЩЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ ВЕРТАЄТЬСЯ ДО ШКОЛИ

Ст. Пол. Міня. Віще-президент Гюберт Г. Гомфрі, промовляючи до студентів місцевого Макмастер коледжу, заповів, що після закінчення його теперішньої каденції в січні 1969 р., він „вертається назад до школи“, прийнявши запропоновану йому професуру в цьому коледжі та рівночасно в Мінесотському університеті в сусідньому Мінеаполісі.

К. Крупський

ЩЕ ПРО ЧЕХІВ, СЛОВАКІВ І ЧЕХО-СЛОВАЧИНУ

Хочу подати деякі пояснення до моєї статті „Легко-важкі форми“ („Свобода“ з 7 листопада ц.р.), яку дуже односторонньо критикував п. В. Романенчук у статті „Про чехів, словаків і Чехо-Словаччину“ („Свобода“ з 23 листопада ц.р.).

Зупиняючись над листом Об'єднання Словачьких Ветеранів в Брукліні, я не мав можливості у короткій статті умотивувати мого звернення уваги на неправильне написання назви „Чехо-Словаччина“. Я не покладався на правописні словники хоч би Голоскевича, бо уважав, що доступний він не тільки мені.

Другим чинником, що спонукав мене звернути на це увагу, є журнал „АБН Кореспонденс“, де часто пишуть визначні словацькі політичні діячі, яких у своїй статті я назвав коротко патріотами. Вони пишуть не тільки про Словаччину, але й про поневолену Україну.

В 2-му числі названого журналу за цей рік вміщено статтю д-ра Стібора Покорного п.н. „Московська тактика примирення відносно Словаччини“, в якій, між іншим, сказано: „Словацький народ не погоджується з теперішнім становищем Словаччини. Це становище є вислідом стосування насильства російської червоної армії весною 1945 р. Тоді російська червона армія позбавила Словаччину незалежності, втягнула її у сферу російської потуги і відновлювала тут штучну державну форму Чехо-Словаччини. Це було доконеане проти волі словацького народу, бо більша частина словаків була і є недоволеною з такої розв'язки справи. В рамках можливості словацький народ ставив і ставить спротив чужому, чеському пануванню та його московському комуністичному наглядству. Словацький народ змагає до відновлення незалежності Словаччини“.

В іншому числі названого журналу за 1966 р. вміщено статтю чеського журналіста Любомира М. Ганака п.н. „Дві проблеми чеської політики“, в якій, критикуючи політику чехів супроти словаків, він пише, що час поєдинок світовими війнами був періодом „чехославізму“, в якому не наладжено взаємин між цими народами.

Фактом є те, що словаки як активні члени належали до АБН. Читаючи „АБН Кореспонденс“, я зауважив і те, що в цьому органі АБН ніхто ніколи не пише „Чехословаччина“. В більшості пишуть окремо назву Чехії і Словаччини, а як уже змушували виміняти назву теперішньої чехо-словацької держави, то пишуть „Чехо-Словаччина“.

Уважаю, що кожен народ найкраще знає, як писати назву своєї країни, і тому я не раз дивувався, чому наші англомовні газети пишуть інакше. Отже, не самотинт, а наша культурність

наказує нам достосовуватися до людей, з якими солідаризуємося, а прийняти повинні солідаризуватися у вільній політиці.

Досить широкі зауваги автора статті „Про чехів, словаків і Чехословаччину“ ніякої Америки не відкрили. І без цього знаємо, що правопис не повинен орієнтуватися на політику і самотинт, але він також не повинен орієнтуватися на упередження автора до словаків за якісь там кривди, заповідні українців. Таке твердження досить спірне, бо автор чомусь дивиться на Словаччину, як на політично незалежну країну, а так воно не є.

Я зовсім не помилявся, коли назвав положення словаків подібним до положення українців. Слово „подібність“ не означає „те ж саме“, а подібність в цьому випадку полягає в тому, що ані український ані словацький народи не мають державної незалежності.

П. В. Романенчук пише: „Автор статті керувався самотинтальними мотивами, коли пропонував змінити правопис назви чехословацької держави, а самотинт не грає, а бодай не повинен грати ніякої ролі“.

Цей закид в мою сторону абсолютно безпідставний, бо я не пропонував змінювати правопис, навпаки — закликав придержуватися правильній назви, яка є згідною з правомисом.

Правда, відхилення від правопису бувають, і то не тільки в українській мові. Наприклад, ми знаємо, що в англійській мові ніколи не ставиться вказівника „the“ перед назвою поодинокі країни, а проте цього вказівника приписали перед назвою „Україна“. Для англо-мовної людини це значить, що Україна є провінцією. Чи в цьому є якась кривда для нас? Очевидно, що так. Навіть така маленька річ допомагає окупантові України розколювати опінію у світі на те, коли та „провінція“ бунтується, домагаючись для себе більше права.

Ось чому я проти всяких трюків - засобів, уживаних для накинання поверхності одного народу над другим, і думаю, що всяке зазіхання одного народу панувати над другим можна уважати кривдою для цього останнього, бо кривда не полягає тільки в концентраційних таборах, розстрілах і т.п. Деякі люди втягнули фізичну смерть, як моральну кривду. Вимірювати та осуджувати моральну кривду не легка справа. Для багатьох людей вона є непомітною, бо її не можна зміряти чи поставити на вагу.

На жаль, ми напевно не реагуємо на ці аномальності. У нас бракує відваги до чужих, а натомість забагато відваги до своїх. А критикувати можна все, навіть св. Письмо, коли схочемо буквально розуміти те, що не має буквального значення.

3 листів до Редакції

ДО 80-РІЧЧЯ НАТАЛІ ДОРОШЕНКО

У числі 187 „Свободи“ з 9-го жовтня ц.р. була надрукована замітка О. М. під заголовком „Вісімдесятіччя Наталі Дорошенко“. Дякую за тепло написану замітку. Все ж у ній є помилка, яку повторено за Енциклопедією Українознавства. Там про мене сказано, що я грала роль Равенделанди у драмі Гергарда Гауптмана „Запопелений давін“. Мушу сказати, що я роль Равенделанди у згаданій драмі ніколи не грала. Натомість і в Енциклопедії Українознавства і в згаданій замітці не сказано, що я перша в історії українського театру грала головну роль Мавки в „Лісовій пісні“ Лесі Українки і, як відзначила тодішня критика, створила „чаруючий, незабутній образ“.

Наталія Дорошенко, дружина історика Дмитра Дорошенка, артистка Державних Театрів у Києві.

Мюнхен, Німеччина

ПРО РОЗВИТОК ОДВУ ТА Й ПОНЕРІВ

ПРОШУ ДОЗВОЛИТИ МЕНІ ВИСЛОВИТИ КОРОТЕНЬКУ ЗАВАГУ ВІДНОСНО СТАТТІ П. М. ВІДП. ПРО 40-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ („Свобода“ з 29 листопада ц.р.).

Стаття ця не віддзеркалює повної правди про те, як розвивалось ОДВУ. Йдеться тут про початки тієї організації, які, очевидно, дав їй сл. п. полк. Є. Коновалець у 1928 р., як також про період її динамічного росту, що тривав до половини 1930-их років. ОДВУ тоді досягла верши свого значення як організації.

Піонерами ОДВУ були ті, що діяли в її рядах впродовж того періоду, так в центрі, як і на інших позиціях. Широко кола громадянства, особливо старшої еміграції, напевно їх ще пам'ятають. Серед осіб, наведених у згаданій статті, добачую імена трьох членів ОДВУ, націоналістична діяльність яких на провідних позиціях організації сягає тих „піонерських“ часів. Один із них ще між нами.

Ось чимі словами хочу пригадати Шан. Читачам „Свободи“, що історична правда, як і кожна людська правда, звичайно віднобить труднощі, поки вона проявляється в своїй повноті. Те саме й з правдою про ОДВУ. Її ще не записано.

Евген Скопко

Сілвер Спрінг, Мд.

У Західній частині України молодь демонстративно розмовляє українською мовою

Мюнхен. — „Молодь дуже часто демонстративно говорить по-українськи. На львівському університеті більшість професорів викладає російською мовою. Але ж студенти - українці не тільки на запити відповідають по-українськи, але навіть слухаючи московських викладачів, роблять нотатки по-українськи“. Тим же вивіс „Шлях Перемоги“ в числі 42 інформув у новинці „Україна не кориться“, що на підставі одержаних редакцією вісток, в Тернополі КГБ провело великі арешти серед молоді за те, що молоді сама змайструвала радіоуслухувач. Під час слідства юнаків допитували не тільки, де саме вони купили частини для радіовислухи, а й що вони знають про бандерівців, сугеруючи молоді, що вона це чула від батьків. „Проте спроби добитися від молоді обвинувачення їх батьків не вдалися“. В тій же інформації сказано: „У Львові та в інших містах Західної України та по селах часто слухають закордонні радіостанції українською та іншими мовами. Вістки про те, що діється у вільному світі передають з уст до уст та їх широко коментують. Радіопередачі „Голосу Америки“ українською мовою загально знаходять погану оцінку“, а також про те, що українці радіють і гордісться перемогою кінської футбольної команди „Динамо“ над московськими футболістами.

Відкрили пам'ятник Іванові Нечуєві-Левицькому

Київ. — Пам'ятник - погруддя українському письменнику й кові - класику Іванові Нечуєві - Левицькому відкрили в його родинному селі Стеблеві на Київщині, де с тепер кологосп. „Шлях до комунізму“ і „Пасливе життя“, як інформувала „Літератур-

на Україна“ з 26 листопада. В будинку, де народився письменник, з музею його імені, якому: „Олесь Гончар від імені українських літературних передач у дарунок мусує Нечує - Левицького догори рельєф — ювілейне видання „Кобзаря“ та ювілейну Шевченківську медаль“.

Львова й ми зустрінемося на Темних Валах проти Бібліотеки ім. Т. Шевченка. До того часу залишався майже цілий місяць на полагоду всіх справ. Зі Львова відідемо втришку так, щоб 21-го, або 22-го, коли Мирончик чекає нас, перейти кордон. Тільки, що треба змінити місце переходу, бо там, очевидно, річ, буде зміцнена охорона.

В міжчасі у Львові Р. Шухевич не дармував. Він не тільки роздобув чимало легкої зброї, яка на місці не була потрібною, здобув різні військові та інші підручники, але й навізав ділові контакти з великим колом громадян і втягнув їх у всесторонню допомогу Карпатській Україні. Мені залишилося присвятити всю увагу перевірці й опрацюванню тих матеріалів, які ми привезли з собою. У великій пригоді став мені оточувний квіток на залізницю, який мені постійно викуповував Промбанк у Львові, де я працював інспектором і організатором філії.

(Далі буде)

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас (17)

— Поляки... А той проклятий гранічер-провокатор служив полякам і мало що не видав нас їм у руки... Я так і думав... шепотав Іван. А я собі міркував: еге ж — думав, але могло бути запізно.

Стало неприємно. Я хотів підноситися й іти далі. Але Іван вимів, щоб відхилити, вичекати, а тоді вже підемо. Мені він докладно розказав, як перебувати надалі, коли б ми розгубилися. „Алібі“ на випадок схоплення ми навіть не устїювали. Все одно було б очевидним, що ми тут могли робити при кінці листопада серед глухої ночі. Домовилися тільки, що до себе в ніякому разі не признаємося і кожен борониться окремо.

Вже пізніше на еміграції довідався я від січовиків, які працювали в тому районі, що того пограничника зловили „на гарячому“ на контактах з поляками, що він мав на сумлінні деяких людей, за що його покарано за законами воєнного часу. Відхиливши й покритившись сухим м'ясом і шоколадом, що їм нам

дав Мирончик, наслукавши ще раз і ще раз землі, ми рушили вперед. Ніч ставала щораз чорнішою й треба було йти один біля одного. Зміна напрямку після стрілів, приспінений біг ослабили Іванову орієнтацію. Ми йшли в правильному напрямку, але він нарікав шепотом, що не знає, де ми є. А для мене взагалі було незрозумілим, як він може йти навіть приблизно в правильному напрямку в таку чорну ніч, коли й на кілька кроків не видно. І я собі пригадав, як перед кількома роками я мав передати важливу посилку до Ясіня по той бік Карпат, як мене відвели з Ворохти попри Воронську під хребет, за яким було Ясіня, і як я цілий день блукав і щойно пізно увечері перейшов кордон, а спішну посилку доручив аж на другий день, коли вже всі були певні, що я потрапив і не прибув.

Врешті Іван запропонував „скорочувати дорогу“, перетинати ярки і пнітися наверх по скелях. Тяжка була це робота. Нарешті сталося те, що мусило статися: — Чорт його знає де ми є, — каже Іван. — Ось ми повинні вже давно бути на гірській дорозі, а тут ще далі якісь чортові виверти... Я мовчав, бо що ж я міг сказати. Радити? Що? Іван почав якісь чародійні штучки. Обмацував дерева кругом, рахував по землі і шупав її руками, крутився сюди й туди, рав траву й нохав, а я насувався крок в крок за ним, поклавши всю надію на денне світло. Серед того Іван з тріумфом прошепотів: —

Ми такі біля стежки... — Ще хвилинка. — А ось і вона!

Марш ставав багато легшим. Стежка була таки рівніша й нога ставала на сподівано рівну площу. А до того ми мали вже далеко поза собою обставлені поляками лінії й іти було безпечніше. Та зате треба було здорово натискати на ноги. Заки почне світити, ми мусимо зблизитися до Гребенова, щоб там осягнути організаційний пункт, а там обчищаться, відхилити, підкріпитися, перебраться і... на поїзд. Ось мрія! На щастя, ніч довга, часу повинно вистачити.

Вже добре натовклися ми ногами й не раз перпочивали, коли почала ріднути темнота і ми для безпеки видовжували відстань між собою. А зближаючися до Гребенова, ми присіли на довгий час. Треба було розділитися, уложити легенду-причину свого перебування тут, а тоді швидко, щоб поки ще сіро, бути на пункті. Першим рушив Іван, щоб приготувити зв'язкового, свого давнього приятеля і знайомого. Коли я прийшов, молода хазяйка вже поралася коло печі: не можна ж подорожних голодними положити в ліжко. Швидко ми передяглися, зв'язковий забрав заболочене вбрання й виніс кудись, щоб потім приготувити для інших. А ми милися „робилися нормальні“. Накінець чудесна ясна, гаряча молоко і в... „стебло“.

Перед тим заки ми розіхалися, докладно обговорили всі дальші заходи. 17-го грудня Іван приїде до

Михайло Дем'янюк
Другий з'їзд земляків Станіславщини
Добре сталося, що запла-нований на осінь 1966, а офіційно на 1967 рік Другий з'їзд земляків Станіславщини відкладено на 21-го і 22-го вересня 1968 р. На місце відбуття вибрано „Союзіну“.
На з'їзд прийшло 400 осіб, з яких зареєструвалися 320 як учасники з'їзду.
Центральний Комітет Станіславщини в Клівленді дав був до преси заздалегідь повідомлення про з'їзд, і видав 5-те число „Голосу Станіславщини“, майже напередодні з'їзду управа „Союзівки“ помістила в пресі повідомлення про з'їзд. На кілька тижнів до з'їзду з'їхалися були відпочиваючі місцевих Комітетів Станіславщини з Нью Йорку, Ньюарку та Філадельфії в Ньюарку, де заступник голови Центрального Комітету п. Ярема Попель з'ясував становище Центрального Комітету до всіх актуальних справ, подав дані про стан праці над виданням „Альманаха“ і у висліді нарад, в прийнятості понад 30 осіб ньюаркських станіславців намічено „Діловий Комітет“ з д-ром Голіватим як голову, що мав підготувати та провести 2-ий з'їзд земляків Станіславщини. В склад

д-ра Олександрського скажу, що вони наспраждили нас свіжими силами та охотою довершити успішно започатковане діло.
Богослужба в неділю, дня 22-го вересня в каплиці Оселі з привітом для учасників з'їзду від о. пар. Гузара та глибоко продумана проповідь о. Мельничука полишили в серцях вірних найкращий спомин. Панахида померлим станіславцям, що її відіслав імпровізований хор під орудою заслуженого станіславця Л. О. Крушельницького заставила учасників поділити думкою на могили Рідних, Другів, Знайомих і Товаришів зброї. Після спільної зникми, люди почали з нехиттю прощатися та виїздити з цього чудового клатинга американської України.
Ділові наради мали певні недоліки, зумовлені браком часу. Найголовнішим недоліком, на мою думку, слід вважати брак точної інформації, що її повинен був дати хтось з Центрального Комітету про стан надісланих праць, призначених на поміщення в „Альманаху“, з углядженням поділу на поділки повісті, що їх мала б опрацювати Редакційна Комісія. Загалом земляків Станіславщини не знає, котрі повісті на дід с л а л и настільки вартісного та цікавого матеріалу, що по упорядкуванні та зредагуванні його найновіша історія містечка та сіл буде прийнятна в 50% віддзеркалювати побут і боротьбу останніх десятиріч до 1-ої і 2-ої світових воєн.
Обов'язком всіх позв України проживаючих земляків Станіславщини є причинитися своїм вкладом до навіщення життя - побуту свого села, містечка чи міста у формі написаного спомину. Таку працю значно алегшує „Запитник“, що його Центральный Комітет розіслав у кількості кількох соток прикріплених на знанні йому адреси земляків. Досі одержала Редакція всього дві чи три статті, як відгук на ці запитники.
Коли пишу про ці справи, що про них пригадає нам всім кожне число „Голосу Станіславщини“, то роблю це тому, щоб цю статтю у щоденній пресі спонукати ще багатьох „отяжілих“ так надолужити занедбане, а також тому, що з власного досвіду знаю, що опрацювати запитник, справа не легка, але при добрій волі її кожен повинен виконати.
На з'їзді земляків Станіславщини було сказано, що матеріали до „Альманаха“ належить надіслати Редакційній Комісії до кінця 1968 року. Згадане про те, що до 21-го вересня 1968 надійшло 150 праць. Важливим є питання, чи в надісланих матеріалах є приблизно пропорційно заступлені всі повісті обласної Станіславщини. З інформації осіб з Центрального Комітету виходить, що найкраще опрацьовані томацький повіт, чого піднявся св. д-р Клодницький про д-р прот. Клодницький про дозовжу що працю. На другому місці щодо надісланих матеріалів є Надвірщина. Я сумніваюся, чи вже досить матеріалів про неї. Короткі дані про товариства та організації, що працювали в поодиноких місцях востях. Не

3 ЖИТТЯ ОСЕРЕДКУ СУМА В ПАРМІ, ОГАЙО
Один із більших осередків Спільноти Української Молоді на цьому континенті — це Осередок ім. Тараса Шевченка у Пармі, Огайо, заснований у 1961-му — Шевченківському Році. Напротязі свого існування веде він жваву й багатогранну працю над вихованням української молоді. Завдяки відданій праці основоположників цієї молоді організації на терені Парми, пп. Романа Стахура й Теодозія Тарчаняна, як рівно-ж і завдяки наполегливості й дбайливості теперішньої управи під проводом її голови, п. Василя Клішчука та референта юнацтва, п. Івана Сліпця, цей осередок помітно зростає, притягаючи в свої ряди щораз більше число української дітвори й молоді.
Іспити юнацтва СУМА відбулися тут 8-го й 9-го липня 1968-го року в присутності референтів Головної Управи СУМА, п. Софії Вурой та п. Ананія Никончука. Проходили вони в трьох групах молодшого та однієї старшого юнацтва й склалися з письмової та усної частин. Після кінцевих вислідів, виготовлених Іспитовою Комісією, юнацтво, яке зложило ці іспити з успіхом, було відзначене відповідними ступенями й відзнаками під час Святочного Апелю на Оселі СУМА „Хортія“ 6-го серпня, ц. р.
8-го серпня 1968 року Осередок делегував 15-членну групу представників на Зустріч сумівської молоді з Архисреєм Української Католицької Церкви, Кир Поисном Сліпим, що відбувалася на Оселі СУМА в Елленвілі. Моменти цієї Зустрічі записані в пам'яті учасників на довгі роки. Членство Осередку ім. Тараса Шевченка взяло теж участь у першій Зустрічі з Верховним Архисреєм, після його прибуття на цей континент, 16-го червня 1968. У серпні група вишкільників Осередку взяла участь у триднісному вишколі виховників та вподрядників, що відбувся на Оселі СУМА в Елленвілі.
Місяць вересень був під знаком повороту юнацтва до праці в юнацьких ролях та самодіяльних гуртках, після тижнів вакаційного дозвілля. Почалися проби хору старших юначок під проводом п. Зені Крука, та створено теж хор молодшого юнацтва, що його веде дружок Оля Джуман.
„Хвиліна Сумівця“ — це радіопрограма Осередку СУМА ім. Тараса Шевченка. Появляється вона раз у місяць при Українській Радіо-годині Визвольного Фронту. Користуючись послугами цієї однієї з найбільших українських радіоавдіцій на цьому континенті, що її керівником є старшина УПА — п. Степан Зорій, осередок має змогу привчати юнацтво до радіодикції, що є важливим виховним моментом. В рамках „Хвиліни Сумівця“ працює дванадцятьчленний гурток рецитаторів, що його веде п. Софія Вура.
У другу річницю смерті с. п. проф. Володимира Радзкевича Осередок шанував пам'ять цього видатного українського науковця й письменника — почесного члена СУМА — окремою святою радіопередачею 21-го вересня 1968. Реферат на тему „Життя і творчий шлях проф. Володимира Радзкевича“ виголосила дружини Оля Джуман. Уривок із поеми „Вчителю“ Миколи Матвія — Мельника рецитувала ст. юн. Дарія Вура, а ст. юн. Маруся Клішук говорила про проф. Радзкевича, як автора творів української дитячої літератури. На закінчення радіопередачі мол. юнаки Роман Кіос та Роман Зорій виконали уривки із „Пригод Юрчика Кучерявого“. Ця святочна передача знайшла відгук серед слухачів, які дозволили на радіостанції, щоб а в і с л о в и т и юним виконавцям признання за їхні успішні спроби в ділянці радіомовлення.
Посвячення пра-роу Відділу Ю СУМА „Білогорща“ у Пармі відбулося тут у неділю, 28-го вересня 1968 року, при масовій участі громадянства й молоді. Заступили були майже всі українські організації й установи. Присм-ном вражали численні делегації з прапорами від Пласту й Комбатантських Організацій. Після Акту Посвячення, що його довершили всеч. оо. Андрій Уличий та Іван Бекидж, відбулася дефіляда під звуки маршових пісень у виконанні оркестри „Трембіта“ Осередку СУМА ім. гетьмана Богдана Хмельницького з Клівленду. В другій частині св. я т к у в а н ь відбувся спільний обід, дбайливо при-готований паями із Кружка

3 ТЕАТРАЛЬНОЇ ЗАЛІ
„ТАНОК СМЕРТІ“ СТРИНДБЕРГА В НЬО ЙОРКУ
Чи вибір драми А. Стриндберга „Танок смерті“ для ашанування 80-ліття з дня народин українського славетного режисера, Леся Курбаса, що згинув на московським засланні, був доцільним, можна сумніватися. Проте найважливіша річ те, що вистава нещодавно створеного в Торонті „Театрального Ансамблю ім. Л. Курбаса“ з познаннями професійності мала добрий успіх в публіки. Знаючи мистецький смак ньюйоркської громади можна було бути цим навіть дещо здивованим. Та відповідей знайдемо в тому, що люди стужилися за своїм театром. Це підтверджувала б і фреквенція, що була численніша, як можна було очікувати. При цьому успіхові, що його ансамбль мав, було і кінцелю „але“. Подобалося, та хотілося б так побачити щось українське!
Короткі дані в програмі про групу й автора драми доцільні, та недовго було бодай такої ж скупой інформації про саму п'єсу, і то тим більше, коли вона вперше йде на українській сцені.
Найбільш оспорений за життя у своїй батьківщині світовий слави шведський письменник-драматург Август Стриндберг маловідомий у ЗСА (остання річ у Нью Йорку була: „Панна Юля“), до вершка слави дійшов був у Німеччині, за часів директору М. Райнгарда в Берлінському театрі. Як і нашого Стефаніка, Стриндберга дуже важко перекладати. Ідея реалістичної драми, найбільш жорстокої своєю подружжям зузірками в „Танку смерті“ (1900), так і нагадує нам, з іншого боку, „Богородицю“ Леся Українки. В обох драмах подружжя скрайньо недоброне, проте ж вони нерозлучно підуть до кінця життя, бо чоловік жінка зрослися, — за словами нашої поетеси, — як заржавіла „шабля з піхвою“, і ніяка сила вже не розлучить їх. Отже мораль драми: заціплення подружжя.
Сама акція драми опирається на трьох особах: чоловік, жінка й їхній приятель. Коли ж темна постать чоловіка вирінає яскраво і демонічно в п'єсі, то портрет жінки не досім переконливий. Алісія, спочатку, це буди-м-то жертва сатрапа-чоловіка, та пізніше виходить, що вона ще східніша і гірша характером від того ж свого чоловіка Курта. Це можливо тільки пояснити шопенгауєрівським, негативним ставленням Стриндберга до жінки. Бо навіть далеко пізніше, по п'єсі, в глядача залишається враження непереконливості в злучності і жорстокості жінки.
З трійки акторів на перше місце вибилася Ніна Теліжнін. Підхожа поставою, виглядом, нагадувала справжню шведку. Загнала переконливо з темпераментом. Її найслабший момент — це зашвидкий перехід з плачу до сміху, чи навпаки, психологічно сумнівний навіть у найбільш істеричної жінки. В третій сцені вона на декілька час утратила була контроль над дикцією, і не можна було, тут і там, зрозуміти її.
Ю. Поченюк (він і перекладач драми) мав дуже прикийр початок вистави. Одні речення було викрикує, друге ще більше, третє притишчене, і знову, як перше. Було закінчення, що він боявся, щоб його голос дійшов до публіки. На зна-в-стві, по якимсь часі він „знайшов себе“ і вже все пішло гладко. Навіть чим далі, тим краще робив він враження.
Ю. Бельський, як давній приятель театру, поправний. Може не затемпераментний та на шпеді це вистає. В загальному робив симпатичне враження.
Режисуру Сл. Теліжніна можна назвати задовільною. Сценічні ефекти, хоч незначні, удаліся. Виступали ще Х. Томкіа і А. Сорока. Алімістрував виставою по-фаховому справно Михайло Іва-сівка.
Теодор Терен-Юськє

Пластова Станція в Нью Йорку
КІШ ПЛАСТУНОК
НЕДІЛЯ, 22. ГРУДНЯ 1968, від год. 10-ої до 2-ої по пол.
ПЛАСТОВА ДОМІВКА
142 — 2nd Ave., New York, N. Y.
РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК
на який запрошуються ВП, Батьків і Шановне Громадянство.
Булава Коша

Увага! Нью Йорк і околиці! Увага!
ДІТИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ КАТЕДРИ СВ. ВОЛОДИМИРА
в НЬО ЙОРКУ (180 Захд, 82 вул.)
сердечно запрошують Вас з Родиною на
СВЯТО МИКОЛАЯ
яке відбудеться
22-го грудня 1968 р. о 1-ій год. по пол.
в неділю по Сл. Божій в Парафіяльній залі
По виставі смачний обід для всіх! Гостям раді!
Діти і Батьківський Комітет

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
Наукове Засідання
Правничо-Економічної Секції Академії
Доповідь проф. ІВАНА КОРОПЕНЬКОГО (Темпл, Університет, Філадельфія): Деякі проблеми розв'язання промисловості Радянського Союзу по другій світовій війні.
Засідання відбудеться в неділю, 22-го грудня 1968 року, о 5-й год. дня в приміщенні Академії: 206 Вест 100 вул. Нью Йорк, Н. Й.

ЛИСТІВНИ ОБВУА
з малюнком П. Андрусева
У п'ятдесятірччя Листопадового Чину, Головна Управа ОБВУА видала листівки з відбиткою нагородженого на конкурсі образу мистця Петра Андрусева п. н. „Чортівський Пролом“. Листівки у форматі 5 1/4" x 3 3/4" пригоди до життя при кожній нагоді, головню в ювілейних роках, у біжучому й наступному. То ж вислаємо їх нашим рідним, друзям і знайомим з побажаннями, щоб ідея Листопадового Чину і Визвольних Змагань вільної, самостійної й соборної Української Держави якнайкраще здійснюлася. — Ціна листівки 25 ц. Золотення просимо слати на адресу Головної Управи ОБВУА: 1321 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141

УКРАЇНСЬКІ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКІ КЛУБ В НЬО ЙОРКУ
П'ятниця, 20 грудня, ц. р. год. 7:30 веч.
Інж. ДЕНИС СТАХІВ
„ВРАЖЕННЯ З ПОДОРОЖІ ПО АЛЯСЦІ“
Доповідь багато ілюстрована прозірками.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ! Використайте останні дні 1968 року для забезпечення себе й своїх рідних одною з численних, найдешевших на асекураційному ринку, грамот Українського Народного Союзу. Розпочніть новий рік з достатнім забезпеченням на старість та на всякі несподіванки долі.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ
Вівторок, 31-го грудня 1968 року
Залі Українського Народного Дому
Година 9-та веч.
142 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й.
МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА й НОВОРІЧНІ НЕСПОДІВАНКИ
Столиків резервувати телефоном: Г'Емеріс 3-5289 щодня год. 12-7, вечором.

НОВА КНИЖКА ПОЛІТИЧНОЇ ФАНТАСТИКИ „НАРОДИ-БРАТИ“
Політичне Видавництво „Політвидав УССР“, видало книжку М. Головака під наг. „Народи-брати“. Про зміст цього нового московсько-го вісничого опусу з зачервоненим тлом свідчить „Радянська Україна“ з 8 грудня: „Ідею дружби і братерства трудящі Росії і України пронесли, як клятву в своїх серцях дорогами століть і димались завжди вірними й і в праці, і в битвах з ворогами. Збратані ленінською дружбою, російський, український, усі народи нашої соціалістичної Вітчизни в єдиній сім'ї будують комунізм“, і т. д. За книжкою виходить, що Україна „дружилася“ з Росією навіть в ХІ сторіччі, коли ще не було не лише імперського утвору Росії, а навіть і Московського князівства.

Ділямос сумною ністю з Членами Товариства Українських Правників і Українським Громадянством, що 11-го грудня 1968 року в Торонто, Канада відішоп у Вічність на 84-му році життя
сл. п. Д-р ЯРОСЛАВ ШИПАЙЛО
кол. адвокат і довголітній делегат Т-ва Українських Правників на Канаду.
ПОХОРОН відбудеться в суботу, 14-го грудня 1968 р.
Опечалений Родині Покійного, складаємо висловлю глибокого співчуття.
УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА І БАТЬКА
бл. п. ОСТАПА ФІРЧУНА
буде відправлена
ПАНАХИДА
в суботу, 21-го грудня 1968 року
о год. 7:30 веч. в церкві
ЧЕСНОГО ХРЕСТА в АСТОРІІ, Н. Й.
ДРУЖИНА І ДОНЬКИ

Українська Православна Парафія св. Апостола Андрія у Вашингтоні, Д. К.
Замість квітін на могилу записати квітін на снігу можуть відомого українського мистця-малюра бл. п. **МИКОЛИ І. ПРАМЧЕНКА** складає 25,00 доллр на Церкву-Пам'ятник в Бавуд Вуду, Н. Дж. Вічна Ному Пам'ят!
УПРАВА

Замість квітін на могилу св. п. проф. **ГНАТА МАРТИНЦЯ** даток (\$25.00) на Собор св. Софії в Пармі складають
Ольга і Володимир ДАРИШЕВІЧІ

СЕКРЕТАРІ І ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ! Використайте останні дні 1968 року, щоб відвідати якнайбільше число українців та допомогти їм вступити в новий рік з найкращою безпекою, яку може дати тільки грамота Українського Народного Союзу.

Праця

HELP WANTED MALE

МАШИНОВІ ОПЕРАТОРИ
Досвід неконечний. Платня — \$1.87-\$4.00 на годину, які бенефіції, підвищення кожних 3 місяці. Якщо інтерв'ю, вечорами, тел. 353-8012
Sherman Industries
36-07 Prince St., Flushing, N.Y.
1 бд. на захід від Main St. at N. Blvd.

ЗАГАЛ. ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Молоді чоловіки до Leather Finishing Co. Досвід неконечний, вел. бенефіції, доск. нагорода для відмінного, добрі підвищення.
American Leather Co.
2195 Elizabeth Avenue
Bayway, N.J. (201) 382-1700
(201) 482-4391

OIL BURNER SERVICEMEN
Висока платня, 11 плат. свят. платні вакації, госпітальзація, medical, dental і життєве забезпечення.
Phoenix Utilities
127 — 16 Northern Blvd
Corona, N.Y. HI 6-0700

FOUR-SLIDE SETUP MAN
Must be experienced on various Nelsens Four Slide Machines. Good wages and fringe benefits.
Associated Spring Corp.
Div. of B. G. R.
40200 Plymouth Rd.
Plymouth, Mich.
An equal opportunity employer

МУЖЧИНА
з механічними здібностями для зарплати миття авт. Год. від 1-9. Постійна праця. Платня за год. Доск. нагорода для відмінного, мусить готувати по-анг. Bronx, N.Y. Платня за Mr. Becker (212) 52-2140

TORSION SETUP MAN
Leading old established company. Top wages, exceptional fringe benefits. Permanent position and overtime.
Associated Spring Corp.
40200 Plymouth Rd.
Plymouth, Mich.
An equal opportunity employer

CABINET MAKERS WOOD WORKERS
Machine Men • Draftsmen • Benchmen Men/Wood Finishers • Helpers • Apprentices
Steady jobs. Lots of overtime. Good working conditions.
Pilot Woodworking Co.
105 Amor Ave., Carlstadt, N.J.
(201) 438-0200

TOOL & DIE MAKERS PRECISION WORK
Clean kept shop with air conditioned tool room near Teterboro Airport, seeks experienced. Capable individuals over time. All benefits, bonus, pension plan. Call (201) 935-0770.

WAREHOUSEMAN
Good working conditions in new building; work includes stock receiving and storing, inventory posting, packing, and shipping. Fork lift driver experience desirable. Benefits include: free Blue Shield - Blue Cross, major medical plan, insurance plan, retirement plan, and others.
Union Carbide Corp.
LINDE DIVISION
Myrtle Ave. & Moon Street
Cranford, N.J.
Apply in person or call: (201) 245-6300, ext. 302
An equal opportunity employer M/F

ПОРТЕРИ
Нічна шифта 8 веч. - 4 ран. 11 веч. 7 ранку. До миття посуду 6 р. - 2 по пол. Постійна праця, у вел. ресторані International Hotel. Добра платня, доск. бенефіції.
International Hotel
J.F.K. Airport
Call 995-9000, Mr. Caruso

МЕХАНІК - OIL BURNER
Westchester County. Мусить мати досвід # 2, 4, 6 олія або електрика. Не приймається на практику. Висока платня, пенсія, життєве забезп. Blue Cross & Blue Shield, за домовленістю тел. (914) 723-4800, від 9 р. до 5 по пол.
An equal opportunity employer.

ПІСЛЯНІЦІ
Повний час або на кілька годин, райком або по пол. Мужчини в зрілому віці або студенти. Мусить говорити, читати і писати по-анг. Голосистість особисто.
201 W. 46th Street
(2nd Floor) New York City

CHEMICAL OPERATORS
High School graduate or equivalent. Experience not required. Good pay. Sick benefits, vacation etc. Apply in person, at the Personnel Office of the Mallinckrodt Chemical Works
223 West Side Avenue
Jersey City, N.J.
An equal opportunity employer

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи”
з УВАГОЮ НА ЗАКІНЧЕННЯ ВІКОВОГО РОКУ, АДМІНІСТРАЦІЯ ПРОСИТЬ ВСІ ТОВАРИСТВА ЧИ ПОДИНОКІ ОСОБИ, ЦЮ ДОВГУЮТЬ ЗА ОГОЛОШЕННЯ, ВИРІВНЯТИ ІХ КОНЕЧНО НАЙДАЛІ ДО 15-го грудня 1968-го року.

Праця

HELP WANTED MALE

ПЕНСІОНЕР
Може мати постійну праця. Виконувати поштово доручення і займатися відділом зразків. Платня \$65.00. Досконала нагорода для відмінного.
Lachman Novassey Owens
Paper Company
109 Greene St. N.Y.C.
966-3760

SHEET METAL MECHANICS
Heavy exp. in duct layout, fabrication & hanging. 3 top men will receive top pay & year-round work & many fringe benefits. Work to start immediately for the right man.
EM 1-0600

ДОСВІДЧЕНІ МЕХАНІКИ
Добра платня, постійна праця, приміські умови праці. Не пропустіть цієї нагоди.
Oneida Motor Freight
Commercial Avenue
Carlstadt, N.J.
(201) 933-6000, Ext. 207

WATCHERS AND SHUTTLERS
Day and night, 7-7. Apply 100 Main St., Clarkburg, or phone (201) 462-6975

DELICATESSEN COUNTERMEN
Jewish Style Operation
The newest type Restaurant opening. Dec. 16. Excl. Sal. for expd. fast workers. Apply 57 W. 58th St. 2nd Fl. N.Y.C. PL 9-5500

TRUCK DRIVERS
WANTED, full & part time, familiar with metropolitan, no freight handling.
Call 795-3713

PRODUCTION WORKERS
Досвід неконечний, популяризація шифта, постійна праця, добрі, великі бенефіції, платні свята, мусить говорити децю по-анг.
Голос. особисто.
Business Supplies of America
Route 1, Monmouth, N.J.

МОЛОДІ МУЖЧИНИ
Потрібно до Shipping Room in Tannery Sorting and Packing. Постійна праця, нагорода для відмінного.
Dreher Leather Mfg Co.
42 Garden St. Newark, N.J.

СТОЛЯРІ
Висока факція, інсталяції, авто приладдя, постійна праця, побаж. мешканці Брукліну, праця від 7:30, платня за ну, праця від 7:30, платня за ну, праця від 7:30, платня за ну.
Creative Custom Kitchen
1964 Coney Island Avenue
Brooklyn, N.Y.
DE 6-6565 — 1:30-4
IN 2-0500 — Evenings

СТОЛЯРІ
З досвідом і помічниками. Інсталяція кухонь, добра платня, постійна праця, приміські умови, англ. мова, кончеція.
National Kitchen & Bathroom
6213 Fort Hamilton Pkwy
Brooklyn, N.Y. 745-4700

ПОМІЧНИК СТОЛЯРА
Мусить мати авто і приладдя. Побажані факції, але некончеція. Здад. винтаж. авто. Постійна праця, побаж. меш. Брукліну. Праця від 7:30 р. Добрі можливості підвищ. Creative Custom Kitchen
1964 Coney Island Avenue
Brooklyn, N.Y.
DE 6-6565 — 1:30-4
IN 2-0500 — Evenings

MACHINISTS TOOL & DIEMAKERS SHEET METAL SET-UP MEN
Steady Job. Good Pay. For right men all benefits. Gardner State Metal Spinning & Stamping Corp.
1000 Clinton St., Hoboken, N.J.
(201) 658-3000

CABINET MAKER
1-шкільний, досвід при формі. Постійна праця, платня від \$100-\$160.00.
Paulucci & Sorrentino Co.
67 Montrose Avenue
St. George, Staten Island, N.Y.
Tel. (212) 273-0479 - 981-6156

AUTO BODY AND FENDER MEN
Досвід, добра платня, 8 р. - 5 по пол. Постійна праця, також Auto Painter. Приміські умови праці.
Tri-Rite Auto Body
2447 Coney Island Avenue
Brooklyn, N.Y. 645-7070
Mr. Vic Polse

Торонто, Канада

З'їзд ЗАКАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(ПС). — 9 і 10-го листопада в Торонті відбувся Другий З'їзд Закарпатських Українців, що проходив у дусі відзначення 50-річчя Республіки та 11 Збройних Сил, 50-ліття Листопадового Зриву у Львові, 30-річчя Карпато-Української Держави та 11 збройної сили Карпатської Січі, як також відзначення 75-ліття трудовитового життя і понад 50-ліття багатосторонньої діяльності Голови Союзу Карпатських Українців проф. Августина Штефана.

Діловою сесією З'їзду в приміщеннях Українського Національного Об'єднання в суботу, 9-го листопада, керувала президія у складі мгра. Миколи Яшка з Чикаго, як голови, д-ра Василя Вереша з Нью Йорку та пані Вікторії Воробець - Карпатської, як містоголов, і Василя Тимка та інж. Василя Борет з Торонто, як секретарів. До початку Президія З'їзду входили: Юліан Ревай, 6. прем'єр Карпато-Української Республіки; д-р Степан Росоха, 6. член Головної Команди „Карпатської Січі” і заступник голови Союзу, та проф. Леонід Бачинський, кол. основоположник і організатор „Пласту” на Закарпатті.

З доповідями на діловій сесії виступили: Юліан Ревай про „Життєвий шлях проф. А. Штефана”, д-р Степан Росоха н. т. „Закарпатці при праці від останнього З'їзду з переліком 10-ти років”, проф. д-р Петро Стерчо п. н. „Соборницький дух будівництва Карпато-Української Держави” та д-р Василь Вереш п. н. „Наші цілі й завдання на майбутнє”. В часі З'їзду діяла Резолюційна Комісія, до якої обрано проф. д-ра Петра Стерча, на голову, та о. проф. д-ра Юліана Кубіні, о. проф. д-ра Олександра Барана, проф. д-ра Михайла Пана та д-р Марію Балтарович — на членів. З'їзд вибрав також

Господарем бенкету був проф. д-р Петро Стерчо, який підніс тост в честь Королівства Канади та відсутності через слабкий стан здоров'я Солєнізанта — проф. Августина Штефана, якому відповідало „Многая літ”. Слово про А. Штефана виступила була його студентка з української Торговельної Академії в Мукачеві пані Марія Ігнатиниш - Логун, а рівнож головну промову виступив Юліан Ревай. Кир Ізидор особисто вітав учасників З'їзду, а Впрп. оо. Кубіні та Баран відчитали привіт від Верховного Архиспископа й Кардинала Кир Йосифа та від Митрополитів і Єпископів Української Католицької та Православної Церкв.

Д-р П. Стерчо відчитав дуже теплого листа до учасників З'їзду від проф. А. Штефана, як також від інж. Леоніда Романюка, 6. секретаря Союзу Карпатських Українців. Численні привіт від багатьох організацій та установ відчитав проф. д-р Михайло Пана.

Зворушливим моментом бенкету було удекорування карпатських січовиків Хрестом Карпатської Січі. На прохання господаря, ген. Олександра Кузьмінського удекорував 6. прем'єра Карпатської України. Юліана Ревая, 6. члена Головної Команди й Основоволожника „Карпатської Січі” — д-ра Степана Росоху, та другого учасника основуючих зборів Української Народної Оборони в Ужгороді — д-ра Василя Вереша. Відтак д-р Степан Росоха удекорував п'ять десятків 6. карпатських січовиків, що прибули на З'їзд.

В неділю, 10-го листопада, учасники З'їзду взяли участь у Ювілейній Соборній Службі Божій, що її служив у асисті інших священиків о. д-р Юлія Кубіні в церкві св. Миколая. Парох о. Іван Сиротинський вголосив слово до карпатських українців, а о. Ю. Кубіні відповідно до хвилини проповіді. В Богослужінні взяли участь 6. прем'єр Юліан Ревай та всі учасники З'їзду.

В доповідних годинах у неділю торонтоський Кур'єр, Братства Карпатських Січовиків, що його очолює Петро Басер, гостив учасників З'їзду обідом в Українському Народному Домі, на якому роллю господаря виконував проф. д-р Михайло Пана. Найбільш зворушливим моментом було відчитання документу п. Михайла Доджа, гупула-самоука, який подарував свій дім вартості 35,000 доларів на встановлення Фундації „Карпатської Січі”. Зворушені учасники нагородили щедрого фундатора многотислів, а прем'єр Юліан Ревай удекорував його Хрестом „Карпатської Січі”.

Другу сесію З'їзду присвячено подіям в Рідних

Організаційну Комісію, яка має діяти поміж З'їздями, в складі: д-р Степан Росоха, голова; проф. д-р Петро Стерчо, проф. д-р Михайло Пана, д-р Василь Вереш, Марія Логун, д-р Марія Балтарович, Іван Воробець-Карпатський, Петро Басер, Іван Мигунович, Іван Микитин мгр. Микола Яшко, інж. Василь Бора та Василь Тимко — члени.

І в доповідях і в дискусії наголошувалося на потребі зацікавленості з процесами, що проходять в Україні, а зокрема на просторах Східної Землі. Протестовано проти русифікації Закарпаття та безпосереднього словозміщення Пришівщини, а зокрема наголошувалося на потребі наважати співпрацю з підкарпатськими русинами в Америці в цій справі прийняти відповідні резолюції.

В центрі ювілейних святкувань був Ювілейний Бенкет, 9-го листопада в готелі Принс Джордж, в якому взяло участь понад 300 закарпатців і представників організацій та установ. Бенкет розпочав традиційним на Закарпатті співом „Царю Небесний” та благословенням „Ястия і питія” Високопреосвященним Кир Ізидором, списком торонто-карпатським. Голова Підготовчого Комітету, д-р Степан Росоха, вітав 6. прем'єра Карпатської України, Юліана Ревая, якого учасники оваційно привітали.

Перед нею відкрилася можливість факхової праці та найперш треба було нострифікувати заграничний диплом. Удалось їй це в Кракові досягти. Врешті розпочав обов'язкову безплатну практику в очному відділі Львівського шпиталю. А рівнож поставила себе до диспозиції Укр. Нар. Лічниції, щоб послужити своїм знанням українській громаді.

Нелегко було пробиватись українському лікарю в тілі Землях, а зокрема на Пришівщині, розглядаючи діяльність в майбутньому, а зокрема координації дій поодиноких осередків і прийняттям резолюцій, що їх зреферував проф. д-р Петро Стерчо. З'їзд закінчився предсідником мгр. Микола Яшко відповідним словом, о. д-р Юлія Кубіні та о. д-р Олександра Баран молитвою і всі учасники відповіли українському національному гимну.

Напередодні З'їзду, в п'ятницю, 8-го листопада Наукове Товариство ім. Шевченка на чолі з проф. д-ром Євгеном Вертипорохом влаштувало авторський вечір для проф. д-ра Петра Стерча, якого книжка „Карпато-Українська Держава” тільки що появилася в НТШ при фінансовій допомозі Братства Карпатських Січовиків. Учасники З'їзду прийняли книжку з захопленням, як сказав проф. д-р Михайло Пана, її поява — це найкраще тривале відзначення тридцятиріччя Карпато-Української Республіки.

Майже рік тому українська громада у Філадельфії провела на вічний спочинок визначну свою громадянку. Прошари д-р Софія Смішко лікарі - товариші, громадські діячі, приятелі і знайомі. Справжній глибокий жаль викликав її ненаданий відхід.

ВІДИШЛА ГРОМАДЯНКА

(ПАМ'ЯТІ Д-Р СОФІЇ ПАНКЕВИЧ-СМІШКО)

З її особю українська громада втратила небуденну людину. Вона проявила себе не тільки як факховець, що любила і знала своє діло. Але була також виробленою одиницею з виразним відчуттям громадських справ. Мала велике зрозуміння і замишування для мистецтва, що його в різний спосіб піддержувала.

Д-р Софія Смішко народилася у Львові. Її батьком був Юліан Панкевич, один із багатьох наших мистців краківської школи. І мати Климентина з роду Волянських завідувала книгарнею Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові і була відома з активної праці в Союзі Українок. У цій сім'ї, де перекручувались мистецькі і громадські інтелекти, виростала молода Софія разом із братом Іваном та сестрою Іриною. Закінчивши гімназію СС Василюк у Львові, вона записалася на медичний факультет університету „Зонка”, як її кликали тоді, стала відразу пильною студенткою. Студії вимагали не тільки пильності, але й певної відваги, бо слухачам, як і професорам завжди грозила небезпека арешту. Не маючи змоги продовжувати студії, Софія Панкевич перенеслася до Праги, де тоді студіювало багато української молоді. Там свободніше могла студіювати.

По закінченні студій Софія Панкевич повернулася до Львова. Вона була єдиною розрадою своєї матері, бо її брат поклак голову у визвольних змаганнях, а сестра вийшла в Україну і слід за нею загинув.

Перед нею відкрилася можливість факхової праці та найперш треба було нострифікувати заграничний диплом. Удалось їй це в Кракові досягти. Врешті розпочав обов'язкову безплатну практику в очному відділі Львівського шпиталю. А рівнож поставила себе до диспозиції Укр. Нар. Лічниції, щоб послужити своїм знанням українській громаді.

Нелегко було пробиватись українському лікарю в тілі Землях, а зокрема на Пришівщині, розглядаючи діяльність в майбутньому, а зокрема координації дій поодиноких осередків і прийняттям резолюцій, що їх зреферував проф. д-р Петро Стерчо. З'їзд закінчився предсідником мгр. Микола Яшко відповідним словом, о. д-р Юлія Кубіні та о. д-р Олександра Баран молитвою і всі учасники відповіли українському національному гимну.

Напередодні З'їзду, в п'ятницю, 8-го листопада Наукове Товариство ім. Шевченка на чолі з проф. д-ром Євгеном Вертипорохом влаштувало авторський вечір для проф. д-ра Петра Стерча, якого книжка „Карпато-Українська Держава” тільки що появилася в НТШ при фінансовій допомозі Братства Карпатських Січовиків. Учасники З'їзду прийняли книжку з захопленням, як сказав проф. д-р Михайло Пана, її поява — це найкраще тривале відзначення тридцятиріччя Карпато-Української Республіки.

Майже рік тому українська громада у Філадельфії провела на вічний спочинок визначну свою громадянку. Прошари д-р Софія Смішко лікарі - товариші, громадські діячі, приятелі і знайомі. Справжній глибокий жаль викликав її ненаданий відхід.

З її особю українська громада втратила небуденну людину. Вона проявила себе не тільки як факховець, що любила і знала своє діло. Але була також виробленою одиницею з виразним відчуттям громадських справ. Мала велике зрозуміння і замишування для мистецтва, що його в різний спосіб піддержувала.

Д-р Софія Смішко народилася у Львові. Її батьком був Юліан Панкевич, один із багатьох наших мистців краківської школи. І мати Климентина з роду Волянських завідувала книгарнею Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові і була відома з активної праці в Союзі Українок. У цій сім'ї, де перекручувались мистецькі і громадські інтелекти, виростала молода Софія разом із братом Іваном та сестрою Іриною. Закінчивши гімназію СС Василюк у Львові, вона записалася на медичний факультет університету „Зонка”, як її кликали тоді, стала відразу пильною студенткою. Студії вимагали не тільки пильності, але й певної відваги, бо слухачам, як і професорам завжди грозила небезпека арешту. Не маючи змоги продовжувати студії, Софія Панкевич перенеслася до Праги, де тоді студіювало багато української молоді. Там свободніше могла студіювати.

По закінченні студій Софія Панкевич повернулася до Львова. Вона була єдиною розрадою своєї матері, бо її брат поклак голову у визвольних змаганнях, а сестра вийшла в Україну і слід за нею загинув.

Перед нею відкрилася можливість факхової праці та найперш треба було нострифікувати заграничний диплом. Удалось їй це в Кракові досягти. Врешті розпочав обов'язкову безплатну практику в очному відділі Львівського шпиталю. А рівнож поставила себе до диспозиції Укр. Нар. Лічниції, щоб послужити своїм знанням українській громаді.

Нелегко було пробиватись українському лікарю в тілі Землях, а зокрема на Пришівщині, розглядаючи діяльність в майбутньому, а зокрема координації дій поодиноких осередків і прийняттям резолюцій, що їх зреферував проф. д-р Петро Стерчо. З'їзд закінчився предсідником мгр. Микола Яшко відповідним словом, о. д-р Юлія Кубіні та о. д-р Олександра Баран молитвою і всі учасники відповіли українському національному гимну.

Напередодні З'їзду, в п'ятницю, 8-го листопада Наукове Товариство ім. Шевченка на чолі з проф. д-ром Євгеном Вертипорохом влаштувало авторський вечір для проф. д-ра Петра Стерча, якого книжка „Карпато-Українська Держава” тільки що появилася в НТШ при фінансовій допомозі Братства Карпатських Січовиків. Учасники З'їзду прийняли книжку з захопленням, як сказав проф. д-р Михайло Пана, її поява — це найкраще тривале відзначення тридцятиріччя Карпато-Української Республіки.

Майже рік тому українська громада у Філадельфії провела на вічний спочинок визначну свою громадянку. Прошари д-р Софія Смішко лікарі - товариші, громадські діячі, приятелі і знайомі. Справжній глибокий жаль викликав її ненаданий відхід.

З її особю українська громада втратила небуденну людину. Вона проявила себе не тільки як факховець, що любила і знала своє діло. Але була також виробленою одиницею з виразним відчуттям громадських справ. Мала велике зрозуміння і замишування для мистецтва, що його в різний спосіб піддержувала.

ГОЛОС ЧИТАЧА

Про сходини УСГ в Нью Йорку

В справі статті, яка появилася в „Свободі” 16-го листопада 1968 р.: Дуже гарно були описані сходини Української Студентської Громади в Нью Йорку, які відбулися 1-го листопада ц. р. Всі точки були згадані, але одна, яка — на мою думку — важна, була пропущена.

Дуже гарно було зі сторони Громади попросити одну подругу, щоб вона оповіла про зустріч іншої студентської організації, ТУСМ, а ще до того з цілком іншої околиці, з Дітройту. Це показує, що Нью-Йоркська Студентська Громада цікавиться всіма студентами, а також показує зацікавленість студентством не тільки на терені Нью Йорку, але й цілої Америки.

Я думаю, що референтка преси вчинила кривду ідеї Громади, поминувши згадку про ТУСМ. Думаю, що в майбутньому референти присвятять більше уваги до Громадських бажань, а не особистих.

Г. Климук
член КУ-ТУСМ і
Студентської Громади Н. Й.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНІОСЮЗУ
СУБОТА,
21-го ГРУДНЯ 1968 р.

Філадельфія, Н. Дж. Річні збори Т-ва ім. Франка — 372 Відд. о год. 6:30 веч., 210 Ігол Гол. На порядку: Вибір нової Управи на 1969 рік та інші важкі справи. Проситись чл. прибути. — Ст. Вардчевський, секр.

АСТОРІЯ, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 6-й веч. в залі церквотного дому, 37-09, 31 Аленс. На збори прибули представники Гол. Уряду УНС і будуть порушені важкі справи, тож Ваша присутність є обов'язковою. — А. Малан, гол., М. Хомачук, секр.

Б'УНСАКЕТ, Р.А. Річні збори Т-ва ім. Франка — 241-й Відд. о год. 2-й по пол. в залі під ч. 74 Геррис Аве. На порядку: вибір нової Управи на 1969 рік та інші важкі справи. Проситись чл. прибути. — Ст. Вардчевський, секр.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Укр. Допом. Товариства Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці при 119 Аве. „А”. На порядку: організаційні та фінансові звіти, підготовка до загальних Зборів Т-ва та бжучі справи. Проситись чл. прибути та виринити залеглі вкладки. — В. Вишванний, предс., В. Ясків, секр.

ПАССЕНК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42-й Відд. о год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Норе Аве. Проситись прибути, виринити залеглі вклади. — В. Марущак, рек. секр.

РОМ, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Михайла — 121 Відд. о год. 2-й по пол. в УНДомі, 208 Салл Ст. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір Управи на 1969 рік. Проситись чл. прибути на збори. Збори відбудуться при будівній кількості членів. — В. Гугаль, предс., Н. Учіко, кас., О. Годз, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕННІ УНІОСЮЗУ!

НЕДІЛЯ, 22-го ГРУДНЯ 1968 р.

ПАССЕНК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42-й Відд. о год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Норе Аве. Проситись прибути, виринити залеглі вклади. — В. Марущак, рек. секр.

РОМ, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Михайла — 121 Відд. о год. 2-й по пол. в УНДомі, 208 Салл Ст. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії та вибір Управи на 1969 рік. Проситись чл. прибути на збори. Збори відбудуться при будівній кількості членів. — В. Гугаль, предс., Н. Учіко, кас., О. Годз, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕННІ УНІОСЮЗУ!

ВЕРТАЮЧИСЬ через підземний водний прохід до великої кварцової печери, яку він відкрив, Іто здивувався Тарзан знайденим ним твердим як сталь і гострим як бритва мідними інструментами. Тарзан сказав, що є доказ на далеко більше доісторичне знання про

сталь від того, яке мають сучасні науковці... які все це думають, що не можна гартувати чисту мідь.

PARCEL SERVICE
48 E. 7th ST.
Tel.: GR 8-8550. New York City
НА СВЯТОЧНІ ДАРУНКИ:
Прекрасні різьби, українська кераміка, образи, книжки одержите по дешевих цінах в АРП

Різне
Українське Виселкове Євро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430. — Виселкове

ПАЧКИ з ОДИНОМ І ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Приготовлено великий асортимент різних товарів на виписку для рідних на свята по дуже дешевих цінах. Уряд. год. від понед. до суб. 8:30-6, неділя від 10-2 по пол.

Хочете знати, як жеврля ікра української свідомості в другій половині минулого віку і Державу, — то читайте: як народжувалася та сила, яка збудувала Українську

СВІТЛА ЧИКАЛЕНКА „СПОГАДИ”
Про велику на 504 стор. книжку, читачесь немов цікаву повість.
Ціна тільки \$3.50
Замовляти в:
СВОБОДА